

Da, m-am convertit la islam!

~ Iată de ce... ~

[Română – Romanian – روماني]

Muhammad Hanif Shāhid

Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Alina Luminița Crăciun

Revizuit de: Mariam Oana

نعم! أسلمت ولماذا؟

محمد حنيف شاهد

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ألينا لومينيتا كراسيون

مراجعة: مريم وانا

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura decât după ce a ajuns la ei Știința, din pricina pizmei lor. Iar cel care nu crede în Semnele lui Allah (să știe că) Allah este Grabnic la socoteală!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:19]

Punctul de vedere succint al converțiților cu privire la islam

❖ Moderația și cumpătarea sunt fundamentale în islam

Simplicitatea islamului, mesajul puternic și atmosfera convingătoare a moscheilor sale, seriozitatea adeptilor săi credincioși, încrederea inspiratoare cu care milioane de oameni din întreaga lume răspund zilnic la cele cinci chemări la rugăciune – toți acești factori m-au atras încă la început.

Toleranța islamului, cu perspective largi față de alte religii, recomandă această religie tuturor iubitorilor de libertate. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a cerut celor care l-au urmat să îi trateze în cel mai bun mod cu putință pe cei care cred în Vechiul și Noul Testament; care îi recunosc pe Avram, Moise sau Isus (Pacea fie asupra lor) ca Profeți ai Singurului Dumnezeu. Desigur, acest lucru este generos și cu mult înaintea atitudinii altor religii. Moderația și cumpătarea în toate chestiunile, fundamentele islamului, au câștigat aprobarea mea absolută.

~ Col. Donald S. Rockwell, SUA ~

❖ Islamul este singura religie care poate satisface nevoile fiecărei persoane

Creștinismul trebuie să meargă pe calea tuturor lucrurilor de acum înainte pentru totdeauna pentru a face loc adevăratei religii a lui Dumnezeu (Allah) pentru întreaga omenire. Aceasta este islamul, care înseamnă adevăr, sinceritate, toleranță, apărarea intereselor omului și călăuzirea lui pe Calea cea Dreaptă. Islamul este singura religie care poate satisface nevoile fiecărei persoane, iar musulmanii sunt singurele persoane la care poate fi găsită „adevărata carte a fraternității” și nu doar „așa zisa credință”, ca în creștinism.

~ sir Jalaluddin Lauder Brunton, Anglia ~

❖ *Islamul este singura religie care oferă soluții pentru probleme actuale*

Pentru gândirea occidentală, mesajul principal al islamului trebuie să fie simplitatea. Desigur, există una sau două alte credințe care sunt la fel de ușor de abordat, însă, din păcate, le lipsește vitalitatea credinței Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și înălțarea spirituală și morală pe care aceasta o oferă.

De asemenea, islamul trebuie să atragă prin virtutea toleranței sale... În mod ciudat, intoleranța creștină mi-a trezit interesul pentru islam. Bisericele sunt complet incapabile în lupta cu problemele actuale. Doar islamul oferă soluțiile.

~ John Fisher, Newcastle ~

❖ *Islamul m-a atras mereu prin simplitatea și devotamentul adepților săi*

De când am adoptat islamul ca religie a mea, simt că am ajuns la un moment de răscruce în viața mea și, ținând cont de acest lucru, vă voi oferi o idee cu privire la motivul pentru care am devenit musulman. M-am supus la ceea ce aș putea numi o analiză de sine psihologică. Islamul m-a atras mereu prin simplitatea și devotamentul adepților săi... Am fost învățat să consider toate celelalte credințe, aflate dincolo de creștinism, ca fiind o blasfemie și pe adepții acestora ca fiind păgâni. Islamul mi-a oferit o metodă foarte practică pentru a scăpa de bariera materialismului prin intermediul unuia dintre cei cinci stâlpi ai săi și anume „rugăciunea”. Rugăciunea mă menține în mod constant conștient de datoria mea față de Allah, față de sufletul meu și față de semenii mei.

~ Khalid D'Larnger Remraf ~

❖ *Puritatea și simplitatea islamului și adevărul său evident m-au atras în mod special!*

Puritatea și simplitatea islamului, libertatea față de dogmă și sacerdoțiu, precum și adevărul evident mi-au atras atenția în mod special. Onestitatea și sinceritatea musulmanilor sunt, de asemenea, mai mari decât orice am văzut la creștini.

Altă frumusețe a islamului este egalitatea. Islamul este singura religie care menține o egalitate reală între oameni și nicio altă religie nu are așa ceva. Islamul generează unitate. De asemenea, acesta este cea mai curată religie din lume, pentru că musulmanii trebuie să își spele anumite părți ale copului de cinci ori pe zi, iar această practică nu se găsește în nicio altă religie a lumii.

~ *A.W.L. Van Kuylenburg (cunoscut sub numele de M. A. Rahman)*

❖ *În islam am găsit adevărata credință pe care am căutat-o timp îndelungat*

Mi-am dedicat o parte considerabilă a timpului meu liber unui studiu aprofundat al unei traduceri în limba engleză a Sfântului Coran și, pentru că am citit din nou și din nou unele dintre cuvintele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), nu am putut decât să recunosc că, în sfârșit, în islam am găsit adevărata credință, în căutarea căreia mă aflam de atât de mult timp.

Aș vrea să spun că mă simt încrezător, iar dacă oamenii de aici și din alte țări occidentale ar putea ajunge să aprecieze sensul deplin al islamului și ceea ce reprezintă el, rândurile islamului s-ar îngroșa zilnic, însă, din păcate, există numeroase interpretări greșite în mințile multor „gânditori liberi” și a altora, care încă se agață de vechiul lor crez sau pur și simplu nu au curajul moral pentru a abandona o credință, cu principiile ei contradictorii, pentru a îmbrățișa islamul.

~ *Walker H. Williams* ~

❖ *Am acceptat islamul pentru că se potrivește atât de bine*

cu propriile mele idei

Un bărbat devine creștin sau evreu adevărat prin intermediul islamului mai mult decât prin orice altă cale susținută de creștinii sau de evreii de astăzi.

În islam, există toleranță și o recunoaștere a fraternității universale. Așadar, aș putea spune că am acceptat islamul pentru că se potrivește atât de bine cu propriile mele idei cu privire la Allah și la frumosul Său Plan. Este singura credință pe care chiar o pot înțelege cu adevărat. Ea este atât de simplă și de frumoasă încât chiar și un copil o poate înțelege.

~ Amina Le Fleming ~

❖ Islamul este religia pe care am căutat-o

Islamul este religia pe care am căutat-o încă de când mă aflu pe băncile școlii. Mintea mea a fost nemulțumită de învățăturile creștinismului până când am crescut suficient de mare încât să am independență în gândire și să mă descotorosesc de ele. Am intrat în contact cu adevărata religie: islamul. Am devenit interesată de islam, al cărui element principal este simplitatea - de exemplu, credința în Unicitatea lui Allah. Acesta este motivul pentru care m-a atras. Islamul mi-a oferit o pace și o fericire pe care nu le-am mai simțit înainte.

~ Joan Fatima ~

❖ Dacă Marea Britanie și Europa s-ar converti la islam, ar fi din nou forțe puternice pentru totdeauna

Nu există nicio versiune a creștinismului într-adevăr satisfăcătoare. Creștinii cred că, din cauza căderii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și a Evei, toate ființele umane se nasc cu păcatul originar și nu sunt capabile să câștige Paradisul prin propriile lor acțiuni. Cu toate acestea, musulmanii nu cred că oamenii sunt pedepsiți pentru păcatul lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și al Evei. Ei cred că toate ființele umane se

nasc într-o stare de inocență și pot pierde speranța de a ajunge în Paradis numai din cauza păcatelor lor, atunci când sunt suficient de maturi încât să fie considerați răspunzători pentru faptele lor.

Dacă Marea Britanie și Europa s-ar converti la islam, ar fi din nou forțe puternice pentru totdeauna. Musulmanii britanici în particular și cei europeni în general sunt unii dintre cei mai buni.

~ Khadija F.R. Fezou, Anglia ~

Punctul de vedere succint al convertițiilor despre Nobilul Coran

❖ *Nobilul Coran conține ceea ce este necesar pentru orice suflet*

Încă din tinerețe, am fost foarte impresionat de toate aspectele civilizației islamice, de poezia și arhitectura sa; și, de foarte multe ori, mi-am spus că niște oameni care au oferit lumii o comoară imensă de o frumusețe și însemnătate deosebite pentru fiecare ramură a culturii, trebuie să fi ajuns la cele mai înalte niveluri și în ceea ce privește filozofia și religia.

În entuziasmul meu cu privire la islam, am început să studiez toate religiile, de la cele mai vechi până la cele din ziua de astăzi, comparându-le și supunându-le la o critică închisă; și, încetul cu încetul, m-am convins că formele de adorare musulmane aparțin religiei adevărate și că Nobilul Coran conține ceea ce fiecare suflet are nevoie pentru înălțarea lui spirituală.

~ *Contele Eduardo Gioja, Italia* ~

❖ *Am studiat o traducere musulmană a Nobilului Coran și am fost uimit să citesc precepte atât de nobile și pasaje inspiraționale!*

Am studiat o traducere musulmană al Nobilului Coran și am fost uluit să citesc aceste precepte nobile și pasaje inspiratoare, astfel de sfaturi înțelepte și practice pentru viața de zi cu zi. Am început să mă întreb de ce am fost învățați că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un profet fals și cum de nu am auzit adevărul despre această religie minunată mai devreme. Dacă este urmat în mod sincer, islamul trebuie să aducă pacea de care toată lumea are nevoie atât în minte, cât și în trup, și să creeze o ordine socială perfectă.

~ *Hasan V. Mathews* ~

❖ *Nobilul Coran este plin de adevăruri și învățăturile sale sunt atât de practice și lipsite de principii dogmatice și de mistere!*

Ca romano-catolic, am avut ocazia să studiez credința catolică într-o mare măsură. M-am străduit să mă conving că aceasta era singura credință adevărată, însă misterele și dogmele sale, precum și „trebuie să crezi” obligatoriu nu mi-au permis să rămân liniștit. Am început să caut adevărul și am rămas implicat în această căutare în tăcere timp de mulți ani

În hinduism și budism, am găsit „atâtea lipsuri”, încât singura alternativă care mi-a rămas a fost să studiez islamul. La un moment dat, recunosc că am simțit aversiune față de islam. Nu aveam nici prieteni musulmani, din cauza faptului că islamul era atât de respingător pentru mine încât nu am vrut să mă asociez nici cu adepții săi. Nici nu visam că aceste cărți despre islam vor face din mine un om nou. Am devenit astfel treptat interesat de învățăturile minunate ale islamului și nu mi-a luat mult timp să aprofundez mult mai mult cu privire la ele. Am început să iubesc islamul pentru calea sa cea dreaptă și lipsită de mistere. Este curat și simplu, însă atât de plin de studii profunde încât am simțit curând că inevitabilul se apropie.

Nobilul Coran, din care am citit unele pasaje, pur și simplu m-a uimit, pentru că nu aveam idee că exista ceva care să rivalizeze cu Biblia. Am aflat totuși că mă înșelam. Într-adevăr, Nobilul Coran este atât de plin de adevăruri, iar învățăturile sale sunt atât de practice și de libere de principii și mistere dogmatice, încât am fost condus zi de zi mai aproape de religia păcii și a iubirii, care este cu siguranță islamul.

~ *Mu'min 'Abd Ar-Razzaque, Seliah, Ceylon* ~

În pragul islamului

❖ *De ce am îmbrățișat islamul?*

De ce am îmbrățișat islamul? Singurul meu răspuns convingător la această întrebare este acela că Allah Cel Atotputernic, prin Slava Sa, m-a ajutat să admit cel mai mare adevăr și să mărturisesc cea mai mare realitate a lumii. Cu toate acestea, știu foarte bine că natura și dispoziția umană refuză să fie convinse de anumite fapte și realități fără dovezi satisfăcătoare și argumente convingătoare. Având în vedere natura omului, consider că acest răspuns al meu nu i-ar satisface pe cei care nu sunt înclinați către adevăr, nici nu simt vreun interes pentru căutarea acestuia și nici pe cei pentru care lumina adevărului nu a răsărit. Astfel, nu am altă alternativă decât să prezint în scris unele dintre motivele și cauzele care m-au determinat să îmbrățișez islamul și să rămân la el. Deși locuiesc într-o societate europeană, pot să spun cu bucurie că persoanele care trăiesc în aceste societăți nu își schimbă religia și nici nu se abat de la credința lor de dragul ispitelor economice, politice sau sociale și nici nu se grăbesc să îmbrățișeze orice religie, cu excepția cazului în care aceasta funcționează ca un stimulent puternic și ca un factor eficient pentru a deschide inimile și a le genera liniștea spirituală. În caz contrar, ei rămân mulțumiți cu necredința și apostazia.

Apoi, atunci când cineva se oprește să analizeze, va ajunge la concluzia că decizia mea, și, prin urmare, a oricărui individ din societatea europeană, de a îmbrățișa islamul nu implică profituri economice sau câștiguri de avantaje sociale. Problema este mai degrabă invers. În primul rând, noi, persoanele societății europene, nu acordăm vreo importanță chestiunilor religioase. Cu toate acestea, atunci când există cineva în rândul societății europene cărui a fi pasă de religie, singurul scop al unei astfel de persoane este acela de a-L găsi pe Dumnezeu. Ca atare, interesul meu pentru islam nu a însemnat decât căutarea adevărului și a direcției de gândire dreaptă.

În inima mea a apărut dorința de a căuta adevărul. Acest lucru s-a întâmplat atunci când îndoielile în legătură cu convingerile creștine și fundamentele sale au început să crească în mintea mea. În același timp,

capacitatea creștinismului de a-mi oferi rezistență și protecție împotriva acestor îndoieli și frici nu mai era suficientă. Creștinismul spune că toate dogmele sale trebuie să fie admise fără dovezi și argumente.

Pentru a cita un exemplu, inima mea nu a înclinat spre acceptarea credinței creștine conform căreia Allah Cel Atotputernic și Glorios l-a trimis pe Profetul Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) pentru toată lumea, ca un ispășitor al păcatelor tuturor robilor lui Allah. De asemenea, nu m-a atras faptul că întreaga omenire a fost pătată cu diferite păcate, precum neascultarea, și toate păcatele robilor lui Allah au fost iertate, ca urmare a răstignirii lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!). De asemenea, am simțit că Allah Însuși Poședă în mod inevitabil Puterea deplină pentru a-i salva pe robii Săi și pentru a-i ține departe de comiterea de păcate și de nelegiuiri. Am simțit, de asemenea, că El poate ierta Singur păcatele robilor Săi, fără să fie necesară vreo explicație în acest sens. Chiar și așa, am considerat că această credință care îi transformă pe Profeti într-o ispășire pentru păcatele întregii omeniri este echivalentă cu a-I atribui lui Allah Preaînaltul greșeli și nedreptăți (Allah să ne ferească de astfel de lucruri!). Pe de altă parte, omul poate comite păcate și nelegiuiri fără nicio ezitare sau piedică. Ori de câte ori mi-am exprimat aceste îndoieli de față cu orice învățat creștin sau preot, el m-a sfătuit să alung din mintea mea aceste îndoieli și m-a instigat să accept convingerile creștinismului fără nicio rezervă. Ei m-au presat puternic să renunț la ideea că acestea nu sunt convingătoare, astfel încât aceste îndoieli și opinii să nu poată crește sau înflori în mintea mea. Dorința de a căuta adevărul a crescut în mod constant până când am ajuns la momentul critic care neagă toate credințele și legile (revelate).

În acele zile, am avut ocazia de a cunoaște un musulman religios și capabil care, în ciuda faptului că era fermecat de strălucirea culturii și a civilizației europene, obișnuia să afirme cu mândrie că este musulman. El spunea că, prin binecuvântările islamului, se bucura de o mulțumire a inimii și de liniște mentală. Pe de altă parte, un sentiment de ciudățenie și dezgust împotriva numelui religiei a pus stăpânire pe inima mea. Cuvintele lui mi-au umplut inima cu un sentiment de uimire și m-am cufundat într-o mare de gânduri: există o religie care ar putea oferi mulțumire inimii și pacea mentală celor care o urmează? Această idee m-

a făcut să dobândesc cunoștințe despre islam și învățăturile sale. Acum susțin, în virtutea studiilor mele, că islamul este religia nemuritoare a lui Allah, care are capacitatea de a face ca inimile care i se supun să se mândrească. Acesta îi ajută în toate chestiunile și în cazul oricăror greutăți. El elimină toate îndoielile și suspiciunile apărute în inimile oamenilor din cauza învățăturilor și convingerilor altor religii.

Una dintre cele mai importante învățături ale islamului care mi-a influențat inima este aceea că islamul nu cheamă omul la supunere fără gândire și reflecție. Pe de altă parte, omul este invitat să se gândească și să reflecteze profund și clar, precum și să cântărească fiecare învățătură islamică în balanța înțelegerii și a înțelepciunii înainte de a-l accepta. În islam, Allah Cel Atotputernic este Sursa și Izvorul justiției. Prin urmare, este imposibil ca Allah să facă din vreun om răscumpărătorul păcatelor întregii omeniri. Potrivit credinței islamice, Allah Cel Atotputernic are toate Atributele eterne și mărețe, iar El este departe de orice fel de neajunsuri și defecte. Din acest motiv, islamul susține că această noțiune conform căreia Allah Cel Atotputernic i-a oferit omului libertatea de a comite păcate și nelegiuiri sub teoria ispășirii, este împotriva înțelepciunii și dincolo de orice concepție.

Acestea sunt, astfel, învățăturile eterne ale islamului, care au eliminat din mintea mea tendința de ură împotriva religiei și a reglementărilor religioase. Ele m-au condus la concluzia că religia este un cod permanent și independent de legi, care asigură omului prosperitatea veșnică, onoarea și victoria fără de sfârșit.

În acest punct critic, pe de o parte, am făcut un studiu amplu, intensiv și analitic al islamului, din punctul de vedere al legii de viață statornice. Pe de altă parte, mi-am concentrat atenția pe întrebarea: cum poate oferi islamul pacea minții și liniștea în zilele noastre, în care problemele noi și chestiunile actuale se ivesc zi de zi?! De aceea, atunci când inima mea a luat o pauză și sinele meu s-a calmat cu privire la ambele direcții, am îmbrățișat islamul. Din lipsă de spațiu, nu pot exprima toate impresiile și emoțiile de care mintea mea a avut parte. Este, totuși, necesar să clarific învățăturile de care am fost inspirat în islam și anume acelea conform cărora islamul direcționează întreaga omenire spre adevăratul scop al creației și o călăuzește pentru a atinge

aceste obiective mărețe. Acesta transmite mesajul de pace și de siguranță societății umane; stabilește legăturile de fraternitate și egalitate în interiorul acesteia și elimină toate diferențele și disputele, inclusiv pe cele legate de culoarea pielii, de rasă și de naționalitate. Îi salvează de exploatarea socială și economică și de toate celelalte forme de discriminare rasială. Îi conduce către o vastă îndrumare și către o cale uniformă și dreaptă.

Islamul nu numai că se opune stagnării și deteriorării vieții, ci, de asemenea, îi solicită întregii omeniri să evolueze și să se dezvolte. El îi permite individului să câștige bani și bogății, precum și să atingă evoluția industrială și comercială. Îi oferă dreptul la salarii și premii atâta timp cât aceste activități sunt legale și cinstitute. Astfel, islamul este o evoluție completă și atotcuprinzătoare. Cuprinde toate aspectele legate de revoluție și excelență. Este o credință care avansează împreună cu întreaga omenire, în direcția corectă și dreaptă, unde omul simte că este membru al comunității internaționale, își înțelege obligațiile și îl preocupă necesitățile vieții.

În urmă cu aproximativ zece ani, atunci când am îmbrățișat islamul, pacea și liniștea au revenit în interiorul naturii mele distrase, tulburate și sfidătoare.

Slava, recunoștința și mulțumirea I se cuvin lui Allah pentru că mă bucur de o viață plină de mulțumire și satisfacție.

~ *Dr. 'Abd Al-Karim Herbert* ~

❖ *Aderarea mea la islam!*

Ca doctor și descendent al unei familii franceze catolice, alegerea profesiei mele mi-a oferit o cultură științifică solidă, care m-a pregătit foarte puțin pentru o viață mistică. Aceasta nu înseamnă că nu aș fi crezut în Allah, însă dogmele și ritualurile creștinismului în general și ale catolicismului în special nu mi-au permis niciodată să Îi simt prezența. Astfel, sentimentul meu unitar pentru Dumnezeu mi-a interzis acceptarea dogmei Sfintei Treimi și, prin urmare, a divinității lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!).

Înainte să cunosc islamul, deja credeam în prima parte a *Kalimah* - *lā ilāha illa Allah* (nu există altă divinitate în afară de Allah) și în aceste versete din Coran. De aceea, am aderat la islam în primul rând din motive metafizice. Alte motive, de asemenea, m-au îndemnat să fac astfel. De exemplu, refuzul meu de a-i accepta pe preoții catolici, care, mai mult sau mai puțin, pretind că posedă, în Numele lui Dumnezeu, puterea de a ierta păcatele oamenilor. Mai mult decât atât, nu am putut admite niciodată ritualul catolic de comuniune, prin intermediul pâinii sfinte, reprezentând trupul lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!), un ritual care mi se pare că aparține practicilor totemice ale popoarelor primitive, unde trupul unui totem ancestral, tabu pentru cei vii, trebuia să fie consumat după moartea sa, pentru a asimila mai bine personalitatea lui.

Un alt punct care m-a îndepărtat de creștinism a fost tăcerea absolută care se menține în legătură cu curățenia trupeză, în special înainte de rugăciuni, care mi s-a părut mereu a fi împotriva lui Allah, căci, dacă El ne-a oferit un suflet, El ne-a dat de asemenea și un trup, pe care nu avem niciun drept să îl neglițăm. Aceași tăcere poate fi observată și, de această dată, amestecată cu ostilitate, în legătură cu viața fiziologică a ființei umane, iar în acest punct islamul mi s-a părut a fi singura religie în acord cu natura umană.

Elementul esențial și categoric al convertirii mele la islam a fost Coranul. Am început să-l studiez înainte de convertirea mea, cu spiritul critic al unui intelectual occidental și îi datorez mult lucrării magnifice domnului Malek Bennabi, intitulată „*Le phénomène Coranique*” (*Fenomenul Coranic*), care m-a convins de natura lui Divină. Există anumite versete în această Carte, Coranul, revelate acum mai bine de paisprezece secole, care vorbesc despre exact aceleași noțiuni ca majoritatea cercetărilor științifice moderne. Acest lucru m-a convins de a doua parte a *Kalimah*: *Mohammedan Ar-Rasūl Allah* (Mohammed este Mesagerul lui Allah).

Acesta a fost motivul pentru care m-am prezentat la moscheea din Paris, unde am mărturisit credința mea în islam și am fost înregistrat ca musulman de imamul moscheii din Paris, fiindu-mi dat numele islamic ‘Ali Selman. Sunt foarte fericit în noua mea credință, și

mărturisesc încă o dată: „*Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Trimisul.*”

~ ‘*Ali Selman Benoist, Franța, doctor ~*

❖ *Ce m-a condus la îmbrățișarea islamului?*

Profesorul Arthur Alison este șeful Departamentului de Inginerie Electrică și Electronică la Universitatea din Londra. Timp de mai mulți ani, el a fost președinte al Societății britanice pentru Studii psihologice și spirituale. În timpul studiului său despre religii, a cunoscut islamul. Când l-a comparat cu religiile și crezurile pe care le-a studiat, l-a găsit potrivit cu natura lui înăscută și i-a satisfăcut cerințele.

El a fost invitat la Prima Conferință Islamică Internațională despre caracterul inimitabil medical al Coranului, care a avut loc la Cairo între 29 septembrie și 6 octombrie 1985, sub auspiciile Sindicatului Medical din Egipt. În cadrul conferinței, el a prezentat un document referitor la metodele de terapie psihologice și spirituale în lumina Sfântului Coran și, în plus, un alt document despre somn și moarte în lumina versetului 42 din *Surat Az-Zumar* (39), pe care a prezentat-o în colaborare cu dr. Mohammed Yahya Sharafi. Faptele prezentate în cadrul conferinței i-au deschis ochii.

La ședința de închidere a Conferinței la care a participat sheikh-ul Azhar Jad Al-Haq, ministrul egiptean din Awqaf, dr. Mohammed Ahmady și dr. Mohammed Yahya Sharafi și în prezența reporterilor presei și corespondenților TV, profesorul Arthur Alison a declarat că islamul este religia adevărului și natura înăscută cu care Allah l-a creat pe om. Apoi, el a rostit cele două mărturisiri (*as-shahādatān*), spunând că mărturisește că: „*Nu există nicio altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul lui Allah.*”

Într-un interviu acordat săptămânalului arab, *Al-Muslimun*, din Londra, el a relatat povestea convertirii sale la islam spunând:

„*În timpul studiului meu de psihologie și subiecte conexe, în calitate de președinte al Societății Britanice pentru Studii psihologice și*

spirituale, am intrat în contact cu religiile. Am studiat hinduismul, budismul și alte religii și credințe. Când am studiat islamul, l-am comparat cu alte religii.

În timpul Conferinței privind caracterul inimitabil medical al Coranului, am putut realiza că diferența era una mare. Apoi am fost convins că islamul este cea mai adecvată religie care se potrivește cu conduita și natura mea înnăscută. În inima mea, am simțit că există un Dumnezeu care controlează Universul. El este Creatorul. Prin urmare, atunci când am studiat despre islam, am constatat că acesta nu intră în conflict cu rațiunea și știința. Deci, am crezut că este religia revelată de Allah. Și pentru că eram martorul adevărului, am rostit cele două mărturisiri de credință. În momentul în care le-am rostit, am fost copleșit de un sentiment ciudat și inefabil amestecat cu ușurare, confort și satisfacție.”

~ Prof. Arthur Alison~

❖ De ce am îmbrățișat islamul?

Am fost crescută în religia Bisericii Angliei și nu îmi pot aminti o duminică în care să nu fi sărbătorit duminica engleză, un lucru care este sau a devenit aproape o instituție în această țară. De asemenea, era o zi când ni se spunea în mod constant ce să facem și ce să nu facem. Eram sever muștrați pentru „obraznicii duminică”, de parcă ar fi fost mai rău să comitem greșeli într-o duminică decât în oricare altă zi. Dimineața, Biserica era prima pe listă din ziua respectivă; și când am început să discut cu privire la anumite puncte în legătură cu doctrina creștină sau să pun la îndoială precizia sa, nu numai că nimeni nu a fost în stare să răspundă la întrebările mele, dar mi s-a spus că era greșit să fac cercetări. Mi s-a spus că Dumnezeu a scris Biblia; dar când am întrebat dacă a scris-o cu un stilou, unde se află documentul original și dacă L-a văzut cineva când a Făcut acest lucru, astfel de întrebări au îngrozit mintea evlavioasă a guvernantei mele. Nu numai că era plictisitor, ci și extrem de obositor pentru mine să urmez o religie ale cărei convingeri profunde erau atât de complet ilogice și imposibile. Nu numai că îmi doream să Îl iubesc pe Dumnezeu la care mă închinam, dar eram extrem de interesată

să Îl cunosc și dornică să știu mai multe despre El, despre cum era El cu adevărat. Nu m-am putut împăca niciodată cu ideea unui Dumnezeu Atotputernic și Milostiv, care permite ca Fiul Său să aibă parte de o moarte atât de rușinoasă, ca un mijloc pentru a salva lumea - acest fapt al răstignirii mi-a dovedit că un astfel de Dumnezeu care ar putea face un astfel de lucru nu ar putea fi nici Atotputernic, nici Cel mai Milostiv. Dacă El ar fi Atotputernic, nu ar avea nevoie de ajutorul nimănui, uman sau divin, iar dacă ar fi Cel mai Milostiv, nu ar permite ca o persoană perfect nevinovată să sufere pentru păcatele comise de alte persoane. Și nu numai atât, nu trebuia decât să privesc în jurul meu la păcatele și relele care se întâmplă în lume, pentru a vedea că sub nicio formă aceasta nu poate fi salvată prin moartea unui om nevinovat; și discutând problema cu oamenii din jur, am constatat că jumătate dintre oamenii care pretindeau a fi creștini nu credea cu adevărat în tot ceea ce ar fi trebuit să creadă, însă este mult mai ușor să nu se schimbe sau să se deranjeze să gândească pentru ei înșiși. După-amiezile de duminică le-am petrecut fiind obligată să învăț catehismul sau un imn pe de rost. Ar fi fost mult mai bine dacă mi s-ar fi spus un adevăr real și înălțător despre Creatorul meu, decât să fiu obligată să repet ca un papagal regulile unei doctrine în care nu credeam. Am urât cuvintele „trupul și sângele lui Hristos”, chiar dacă în credința protestantă erau spuse numai în sens alegoric și teoretic, și nu ca „trupul și sângele lui Hristos reale” din Biserica Catholică. Ideea sacramentelor mă îngrijora foarte mult, dar am hotărât în secret că nu voi fi niciodată convinsă. Duminică seara terminam cu imnurile și refuzul de a mă alătura și de a cânta cu ei ar fi fost considerat cel mai neascultător fapt, iar singura alternativă era aceea de a merge la culcare, pentru a nu mă comporta ca restul. Astfel, duminica era o zi lungă, prin care mă târam obosită și era atât de plină, cu expresiile de duminică, comportamentul de duminică, ocupațiile de duminică, cântecele din Biserică, încât de multe ori terminam mai rău decât într-o zi lucrătoare obișnuită. Biblia nu mi-a plăcut niciodată, nu mi-a oferit nici confort, nici consolare, nici cel mai mic ajutor, de orice fel. Când am crescut, mi-am dat seama că aveam o multitudine de contradicții, fabule extraordinare și imposibilități, fapt pentru care m-am simțit dezgustată și întristată în loc de ajutată și mângâiată. Cei care ar fi trebuit să fie în măsură să o interpreteze, precum clerul, au dat greș cu totul atunci când i-am întrebat în legătură cu această temă. Prin urmare,

care ar putea fi folosul unei cărți atât de înfășurate în fabulă și fantezie încât nimeni nu o poate explica? Biblia este rezultatul unei colaborări a zeci de autori. Știința și geologia au dovedit că începutul, așa cum este descris în Geneza, este o imposibilitate totală. Avem, de asemenea, dovada că nu regele David a scris Psalmii și că diverse alte părți ale Bibliei nu au fost scrise de persoanele cărora le-au fost atribuite. Deci, dacă atâția oameni au avut sarcina de a inventa Biblia, pe cine trebuie să credem?

Pe de altă parte, Cartea Sfântă a islamului, Coranul, a venit la noi prin intermediul unui singur om, și anume, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Acesta nu a fost modificat, deformat, parafrazat și transcris ca Biblia, ci a rămas fidel copiei originale. Coranul m-a atras. Doctrina islamului m-a atras. Acestea sunt doar câteva dintre motivele pentru care am îmbrățișat islamul, o religie reconfortantă, înălțătoare și susținătoare, și pentru care m-am debarasat de ceea ce niciodată, de la primul cuvânt învățat despre aceasta, nu m-a inspirat vreodată, nu m-a încurajat sau înălțat deloc.

~ *Amina Annie Spieget*~

❖ *De ce sunt musulman?*

Formarea mea religioasă timpurie a fost în credința creștină. Acest lucru, cu toate acestea, a fost o chestiune de naștere, nu de alegere – formarea noastră religioasă este, în general, regăsită în credința părinților noștri. Mai târziu, ne acceptăm religia așa cum este. Noi, însă, întrebăm și examinăm totul, cu excepția credinței noastre religioase, în special dacă aceasta este creștinismul.

Biblia creștină, fiind manualul creștinismului, este o Carte pe care am citit-o de multe ori. Mă îndoiesc că există persoană care să nu se cutremure în timp ce citește paginile sale, pline de sacrificii pline de sânge rece, jaf și distrugere, precum și povești despre incest, viol și alte obscenități. Într-adevăr, după ce cineva citește Biblia, nu se poate abține să își pună întrebări despre natura acestui „Dumnezeu al creștinilor”.

În aproape fiecare casă creștină, putem găsi o Biblie, dar este

folosită în general ca decor. Dacă editura ar personaliza și ar oferi această carte cu marginile netăiate, ar rămâne, fără îndoială, astfel pentru mulți ani. Charles Francis Potter a scris în cartea sa „*Povestea religiei*”: „*Biblia creștină poate fi Cartea pe care nimeni nu o știe în America, dar Coranul este cartea pe care toată lumea o citește în islam.*” Da, este adevărat, și este un avantaj pentru creștinism faptul că Biblia este *cartea pe care nu o știe nimeni*. Biblia a fost prima cauză care m-a îndepărtat de creștinism.

După ce am pierdut tot interesul cu privire la creștinism, am început să studiez alte religii ale lumii, precum și diverse „miste” și „isme”. Toate acestea au fost urmate de agnosticism și ateism. Cu toate acestea, există, cred, în oameni o certitudine înnăscută, adânc înrădăcinată, care persistă în proclamarea faptului că există un Allah, Creatorul Divin, Stăpânul Universului, însă nu Acel Dumnezeu care se laudă cu vărsarea de sânge, atrocitățile și senzualitatea. Această „certitudine înnăscută” a fost cea care m-a provocat să revin la un studiu suplimentar al religiilor.

Am constatat că islamul face apel la rațiune; nu conține pesimismul budismului; nu este lipsit de Divinitate ca șintoismul sau confucianismul, nici nu este o religie făcută pentru bani. Am constatat că invită și încurajează dobândirea de cunoaștere. Paginile de istorie sunt pline de fapte care citează obstacolele pe care creștinismul le-a plasat în calea progresului și al civilizației. Există un *hadith* al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care spune că:

„Pentru cel care urmează o cale în căutarea cunoașterii, Allah va face calea către Jannah ușoară pentru el. Îngerii își vor deschide brațele pentru a-l primi pe cel care caută cunoașterea, fiind mulțumiți de ceea ce face el. Locuitorii Cerurilor și ai Pământului și chiar și peștele din adâncul oceanului vor cere iertare pentru el. Superioritatea celui învățat față de un adorator devotat este precum cea a lunii pline față de restul stelelor (în ceea ce privește strălucirea).” (Abu Dawud și Tirmidhi)

Nu am nicio îndoială că dacă islamul ar fi fost cunoscut mai bine

în lumea occidentală, mulțimea de noi aderenți ar uimi lumea civilizată. Motivul pentru care acesta nu este mai bine cunoscut este acela că se poate obține cu greu literatură autorizată sau chiar imparțială referitoare la această credință. Cu toate acestea, sunt sigur că timpul va rectifica această condiție.

La finalul acestui articol, vreau să spun că sunt foarte fericit să adaug vocea mea lângă cea a milioaneilor de oameni care proclamă lumii ***Ashhadu an lā ilāha illa Allah wa ashhadu anna Mohammedan Ar-Rasūl Allah*** (*Nu există nicio divinitate în afară de Allah și că Mohammed este Profetul lui Allah*).

~ Harry E. Heinkel ~

✧ **Cum am ajuns la islam**

Pe când eram doar un copil, am câștigat mai multe premii pentru competență în Scripturi, însă, cu cât am învățat mai mult despre religia mea, cu atât mai sceptic am devenit în legătură cu ea. La paisprezece ani, am trecut prin ritualurile „confirmării” în Biserica mea. După ce am trecut prin această ceremonie, mă așteptam că toate îndoielile și temerile mele să dispară și să fiu capabil să fac față necazurilor mele ajutat de Duhul Sfânt (care, după cum am fost informat, a intrat în corpul meu prin degetele episcopului care a pus mâinile pe capul meu). Cu toate acestea, în loc să consolideze credința mea, această ceremonie nu a făcut decât să mă convingă și mai mult de faptul că religia mea nu era decât o mulțime de superstiții prostești și rituri ridicole. Până când am terminat școala și am plecat la o Universitate, această suspiciune a devenit o certitudine; Biserica creștină, așa cum mi-a fost arătată, însemna foarte puțin sau nimic pentru mine.

L-aș putea admira pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca pe un sfânt nobil și martir, dar să fac din el un Dumnezeu mi s-a părut a fi complet nerezonabil și, cu siguranță, acest fapt nu este în conformitate cu propriile sale învățături. Cu toate că a fost simplu să descopăr erorile din credința de care m-am lepădat, mi-a fost mai greu să descopăr una mai logică și care să îi ia locul. Creștinismul era o o multitudine de

contradicții și superstiții. Raționalismul a oferit, în cel mai bun caz, o credință foarte nesatisfăcătoare: și nu părea să existe vreo religie rezonabilă, care să combine cele mai bune elemente din toate credințele diferite despre care am citit și am auzit! Aproape că am ajuns la disperare în căutarea unui crez care să includă toate ideile pe care le-am formulat și mult timp am încercat să mă satisfac cu convingerile mele vagi.

Într-o zi, am avut șansa să pun mâna pe o copie a cărții „*Islamul și civilizația*” de Khawaja Kamal-ud-Dîn. Imediat ce am citit-o, am realizat că aproape toate convingerile mele erau incluse în doctrina expusă în micul volum.

Perspectiva largă a islamului, spre deosebire de intoleranța sectelor creștine, educația și cultura din țările islamice din Evul Mediu, în comparație cu ignoranța și superstițiile din alte părți la acel moment, teoria logică de compensare față de ideea creștină de ispășire, au fost câteva dintre punctele care m-au izbit din prima. Mai târziu, am ajuns la concluzia că aveam de a face cu o credință la fel de vastă precum omenirea însăși, pregătită pentru călăuzirea atât a bogaților, cât și a săracilor, capabilă să depășească toate barierele de crez și culoare. Prin *Misiunea musulmană*, am obținut ceva mai multe informații detaliate despre învățăturile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Imamul moscheii de la Woking a fost întotdeauna gata să răspundă la orice critici de-ale mele și scrisorile lui prietenoase și interesante m-au încurajat să mă interesez și mai mult de această credință, care îmi era revelată. Aveam atâta încredere în islam și în capacitatea acestuia de a îndeplini toate nevoile spirituale, încât, după o lună sau două, aproape că mă vedeam a fi musulman. Cu toate acestea, am decis cu înțelepciune să nu grăbesc lucrurile, ci să iau în considerare această nouă religie a mea din toate unghiurile înainte de a o adopta în cele din urmă ca ghidul meu în viață.

Aceasta a fost întotdeauna o teorie de-a mea, că lucrurile care vin ușor sunt ușor de pierdut și, de asemenea, convingerile adoptate ușor sunt de multe ori la fel de ușor de abandonat. Prin urmare, am citit cât mai multe critici ale islamului am putut, specializându-mă în cărțile scrise de scriitori occidentali despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și Mesajul său. Unele dintre cele pe care le-am citit nu au fost

întotdeauna favorabile islamului, dar cei mai buni și mai lipsiți de prejudecăți scriitori au fost, în general, forțați să admită valoarea islamului și a doctrinei sale pentru civilizație, iar în unele cazuri chiar să mărturisească adevărul Mesajului lui.

Am supus convingerile mele la un alt test, vorbind despre ele cu un prieten de-ai mei, ale cărui opinii le-am apreciat mereu foarte mult. Am descoperit, spre surprinderea mea, că împărtășea majoritatea opiniilor mele, de fapt, era musulman fără să-și dea seama de acest lucru! Cred că există mii de oameni ca el; oameni care au descoperit islamul pentru ei înșiși, fără să realizeze că propriile lor idei au fost predicate de către Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu sute de ani în urmă. În timpul ultimelor câteva luni, credința mea în islam a crescut, iar acum sunt extrem de încrezător că am găsit adevărul în cele din urmă. Acum, că am o religie pe care o pot înțelege cu adevărat și pe care o pot urma, simt că pot face față vieții cu o vigoare reînnoită. De altfel, de când mi-am găsit adevărata credință, am avut mai mult noroc și fericire în viața mea de zi cu zi decât am avut în orice moment anterior. Una dintre ambițiile mele este aceea de a aduce lumina islamului la aceia care nu sunt satisfăcuți cu propriile lor convingeri, ca mine, și să le ofer acea pace a minții, care este esența credinței noastre mărețe.

~ T.H. Mc. C. Barklie ~

❖ *Convertirea la islam*

În studiile mele despre islam, am aflat că acesta predică cea mai pură formă de monoteism în adevăratul sens al cuvântului. Allah nu are părtaş sau partener, El este Creatorul, Întreținătorul, Susținătorul și Stăpânul întregului Univers. Toată Slava și adorarea I se cuvin numai Lui și cele mai frumoase Nume și Atribute ale lui sunt perfecte și exclusive și nimeni în afară de El nu are dreptul să și le atribuie. A-I asocia parteneri sau alte divinități în adorare lui Allah contrazice Unicitatea Sa.

Într-adevăr, islamul mi-a arătat Adevărul, modul corect de credință și Calea cea Dreaptă care îl conduce pe om la Creatorul său. Deci, după nouă luni de expunere la islam, m-am convins pe deplin de

adevăr, fără nicio rezervă și am îmbrățișat islamul pe 3 iunie 1985. De fapt, nu mi-a fost deloc greu să îmbrățișez islamul. După cum știți, omul, fiind o creatură rațională, nu trebuie numai să susțină adevărul, ci are datoria de a-l declara și apăra în toate împrejurările. Ar fi un act de încăpățănare, capricios, rușinos și nereligios să ignori adevărul, ceea ce echivalează cu trădarea Creatorului, Căruia îi datorăm existența noastră. Dacă Allah ar vrea să ne șteargă de pe fața Pământului, ar Putea să o facă oricând, dar El are un Scop Divin specific pentru fiecare dintre noi. Allah a Afirmat clar ceea ce Dorește de la noi atunci când a spus:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 51:56]

Toată Slava I se cuvine numai lui Allah, Care s-a Îndurat de mine și m-a adus la Calea corectă și dreaptă. Toate aceste lucruri s-au întâmplat datorită Nobilului Coran, care a răspuns la toate îndoielile mele și a întărit credința mea în islam.

Am cunoscut un european, domnul Mathews, care a îmbrățișat islamul cu ani înainte. Mi-a spus o mulțime de lucruri despre islam, iar simplitatea și veridicitatea celor pe care mi le-a spus m-au impresionat foarte profund. Chiar înainte să vin acasă, am avut imensa plăcere de a citi Nobilul Coran, care m-a influențat foarte tare și atunci am decis să îmbrățișez islamul. Îl întrebam deja pe domnul Mathews despre procedura care trebuia urmată și, astfel, la sosirea mea în Anglia, i-am scris domnului Headley, care a avut amabilitatea să-mi dea informațiile necesare. În ansamblu, cred că motivul principal pentru care am îmbrățișat islamul a fost faptul că am descoperit că este singura religie în care credința și adevărul predomină cu adevărat. Aș putea adăuga că nu-mi place fastul celorlalte religii, pentru că îmi amintește mereu de show-ul domnului primar.

~ H. G. Newitt ~

❖ *Cum m-am dedicat islamului?*

M-am născut într-o familie creștină germană în timpul celui de-al doilea război mondial, la Berlin, în anul 1943. Familia mea s-a mutat

mai întâi în Spania, în același an și, mai târziu, în anul 1948, în Argentina. Acolo am stat timp de 15 ani. Am absolvit liceul la școala romano-catolică „La Salle”, din Cordoba, Argentina. Așa cum era de așteptat, am devenit foarte curând un catolic fervent. Mi se preda peste o oră pe zi religie catolică și participam de multe ori la serviciile religioase. La doisprezece ani, visul meu era să devin preot romano-catolic. Am fost complet dedicat credinței creștine.

Allah a observat nebunia mea și, într-o zi memorabilă, acum aproape șapte ani, El a permis ca o copie a traducerii Nobilului Coran în limba spaniolă să ajungă pe mâinile mele. Tatăl meu nu a obiectat cu privire la lectura mea, pentru că presupunea că va contribui doar la a-mi lărgi orizonturile și nimic altceva. El a fost departe de a ghici efectul pe care Cuvintele lui Allah aveau să îl exercite în mintea mea... Atunci când am deschis Cartea Nobilă, eram un romano-catolic fanatic; iar când am închis-o, eram complet dedicat islamului...

Evident, opinia mea despre islam nu era una prea bună înainte de a citi Nobilul Coran. Am luat Cartea Sfântă cu curiozitate și am deschis-o cu dispreț, așteptându-mă să găsesc în ea erori oribile, blasfemii, superstiții și contradicții, eram părtinitor, dar eram, de asemenea, foarte tânăr și inima mea nu a avut timp să devină complet dură. Am trecut prin capitole (*Sure*) fără tragere de inimă la început, apoi cu nerăbdare și la final cu o sete disperată de adevăr. Apoi, în cel mai important moment din viața mea, Allah mi-a oferit Călăuzirea Sa și m-a condus de la superstiție la adevăr, de la întuneric la lumină, de la creștinism la islam... În paginile binecuvântate ale Nobilului Coran, am găsit soluția la toate problemele mele, satisfacerea tuturor nevoilor mele, explicații pentru toate îndoielile mele. Allah m-a atras spre Lumina Lui cu o putere irezistibilă, iar eu am cedat cu bucurie. Totul părea clar acum, totul avea sens pentru mine și am început să mă înțeleg pe mine, Universul și pe Allah. Am conștientizat cu amărăciune faptul că am fost înșelat de dragii mei profesori și că toate cuvintele lor au fost doar minciuni crude, indiferent dacă ei au fost conștienți de acest lucru sau nu. Întreaga mea lume a fost spulberată într-o clipă; toate conceptele trebuia să fie revizuite. Dar amărăciunea din inima mea a fost înlocuită din plin de bucuria inefabilă că Îl găsisem în sfârșit pe Domnul meu și m-am umplut

de viață și recunoștință față de El. Eu încă Îl laud cu umilință și Îl slăvesc pentru Milostenia Lui față de mine; fără Ajutorul Lui aș fi rămas în întuneric și prostie pentru totdeauna.

Plin de bucurie și entuziasm, m-am grăbit să comunic descoperirile mele și altor persoane, părinților mei, colegilor de școală, profesorilor mei... Am vrut ca toată lumea să știe adevărul, să scape de ignoranță și prejudecăți, să simtă bucuria pe care eu o simțeam. Am găsit o fortăreață în jurul lor, un zid gros care îi separa de adevăr... și nu am fost capabil să trec de acesta, pentru că se afla în inimile lor, mai dure decât piatra. Am fost primit cu dispreț și persecuție și eram incapabil să înțeleg orbirea prigonitorilor mei. Am învățat că numai Allah le poate da lumina.

Cu cât mai mult am învățat, cu atât mai obligat m-am simțit să-mi exprim recunoștința față de Allah pentru că m-a condus la islam, Religia ideală.

Am citit Scripturile sacre ale fiecărei religii; dar nicăieri nu am găsit ceea ce am găsit în islam: perfecțiune. În comparație cu orice altă Scriptură pe care am citit-o, Sfântul Coran este ca lumina Soarelui comparată cu cea a unui chibrit. Cred cu tărie că dacă cineva citește Cuvântul lui Allah cu o minte care nu este complet închisă la Adevăr, va deveni musulman, cu Voia lui Allah. El va călători, de asemenea, de la întuneric la lumină ...

Fie ca Allah să acorde Călăuzirea Sa tuturor celor care caută adevărul cu sinceritate. Brațele islamului sunt deschise pentru a-i primi în inima unei comunități numită de Allah Însuși:

„(...) cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni (...)" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:110]

Slava I se cuvine numai lui Allah, Domnul Universului!

~ Saifuddin Dirk Walter Mosig, SUA ~

❖ *De ce am devenit musulman?*

Adânc în sufletul omului se ascunde conștiința faptului că Allah Cel Atotputernic există. Modelarea opiniilor religioase depinde mai mult sau mai puțin de circumstanțele educației și a creșterii în familia în care se naște fiecare. Aceasta a fost exact și cazul meu. Părinții mei au fost catolici stricți și au făcut din mine un catolic devotat, pregătindu-mă pentru preoție. Dar soarta mea avea să fie altfel și pașii mei m-au condus până în Java, în Extremul Orient, pentru a observa cu ochii mei cum își practică musulmanii credința, cu dragoste și devotament. Acest lucru mi-a deschis ochii; pentru că am învățat că musulmanii nu sunt niște păgâni, așa cum sunt considerați de clerul creștin, și islamul, atât de greșit reprezentat, nu este o religie cu practici pline de ură.

Fiind un iubitor de adevăr, am început să argumentez în favoarea islamului cu șase ani în urmă, pentru a-i asigura poziția corectă împotriva suspiciunilor false și nedrepte. Cu acest scop în minte, am apelat la ajutorul unor prieteni distinși și buni la suflet pentru a construi o moschee în Olanda, precum și în Londra, Berlin și Paris. Treptat, mi-am dat seama că era imperativ ca lupta pentru islam să fie menținută. Între timp, am învățat despre islam de la unii dintre prietenii mei musulmani adevărați și, după un studiu în profunzime al Nobilului Coran, am aflat că islamul a fost întotdeauna religia mea.

Singura diferență pe care o face prezenta declarație este că acum merg în mod deschis către islam și aceasta mă face foarte fericit. Acum îmi dau seama că locul meu este printre frații mei musulmani, pentru a-L slăvi pe Allah pentru că a adus mântuirea omenirii.

Îmi produce o durere imensă să realizez de ce nu am acceptat islamul ca fiind credința mea mai devreme. Închei cu promisiunea că viața mea de acum înainte va fi pusă în serviciul celei mai bune religii a lumii – islamul.

~ J. L. Ch. Van Bitem (Mohammad Ali) ~

❖ *De ce am acceptat islamul?*

Mă voi strădui ca în acest scurt articol să prezint pe scurt circumstanțele care m-au condus la a îmbrățișa în cele din urmă islamul,

cu încrederea că acestea pot trezi un oarecare interes atât cititorilor mei musulmani, cât și celor nemusulmani.

Am fost crescut într-o atmosferă religioasă, iar intenția era ca eu să intru în cele din urmă în cadrul preoției, însă Allah a Vrut altfel și am intrat în schimb în profesia mea din prezent. Prin urmare, cel puțin, nu pot fi acuzat că am dat pasul consecvent fără a avea cunoștința totală față de cauză.

Munca și studiile au creat interese noi în viața mea și, așa cum era firesc, aveam mai puțin timp la dispoziție pentru a îl dedica religiei decât până acum și, prin urmare, pe măsură ce timpul trecea, eram mai liber de influențele religioase din zilele tinereții, am început să gândesc pe cont propriu și în cele din urmă am constatat că puneam la îndoială chiar și cele mai fundamentale principii ale unei religii pe care o acceptasem până atunci cuvânt cu cuvânt; însă, cu toate acestea, am continuat să îmi îndeplinesc obligațiile față de Dumnezeu.

Cam în aceeași perioadă a început și Marele Război și am fost trimis cu regimentul meu în serviciul Orientului Apropiat. În această perioadă (în jur de patru ani), am avut marele noroc de a-mi face mai mulți prieteni buni în Cairo și, drept rezultat al discuțiilor pe care le-am avut cu aceștia, care mi-au explicat anumite pasaje din Coran, au fost semănate în mintea mea semințele doctrinei ale unei religii pe care am adoptat-o câțiva ani mai târziu.

La reluarea ocupației mele civile, a urmat o perioadă în viața mea în care, din cauza reluării studiilor mele și a muncii, am găsit puțin timp pe care să îl dedic studiului serios al chestiunilor religioase; și când în cele din urmă am făcut-o, mi-am dat seama că nu mai puteam să mă împac cu învățăturile din credința creștină și, drept rezultat, am întrerupt participarea mea la Biserică, pentru că eram convins că a continua să asist în acele condiții ar fi fost ipocrizie.

Ceva mai târziu, mi-am amintit de discuția de mai demult pe care am avut-o cu prietenii mei vechi egipteni, astfel, în speranța că voi obține iluminarea, am dedicat o parte considerabilă din timpul meu liber unui studiu aprofundat al unei traduceri în limba engleză a Sfântului Coran și, după ce am citit din nou și din nou unele dintre cuvintele revelate

Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), nu am putut decât să văd că aici, în islam, am găsit în sfârșit adevărata credință pe care o căutam de atât de mult timp. Cunoașterea mi-a oferit o perspectivă cu totul diferită asupra vieții, ca și cum, după ce am ocolit la nesfârșit căi întunecate, am ajuns în cele din urmă la drumul plin de lumină.

Nu după mult timp, am vizitat moscheea de la Woking și am cerut sfatul lui Maulvi ‘Abd Al-Majid, căruia doresc să îi mulțumesc pe această cale pentru sfatul și ajutorul amabil, iar după aceea am intrat în sfânta frăție a islamului. „Slăvit fie Allah!” Din acea zi, nici nu este nevoie să mai spun, m-am simțit o persoană diferită, cu un scop în viață.

Nu voi încerca să discut aici principiile fundamentale ale islamului, pe care le voi lăsa în mâinile celor mai capabili. Există un punct, însă, care în opinia mea merită menționat, din poziția cuiva care a urmărit îndeaproape ritualurile religioase atât ale musulmanilor, cât și ale creștinilor. Deși un creștin de rând care participă la slujba de duminică, condusă invariabil de un preot și la care, de multe ori, nu participă activ, consideră că obligația față de Dumnezeu a fost îndeplinită până duminica următoare, prin comparație, musulmanii se roagă regulat în fiecare zi în mod individual, fie într-o moschee, fie în intimitatea casei lor, și chiar și atunci când rugăciunea de vineri se realizează în adunare această individualitate este încă păstrată, fiecare musulman rugându-se independent lui Allah, fără a fi nevoie de un ritual intermediar sau elaborat.

Aș dori să spun că mă simt încrezător, considerând că, dacă oamenii de aici și din alte țări occidentale ar ajunge să aprecieze sensul deplin al islamului și ceea ce acesta reprezintă, rândurile islamului s-ar îngroșa zilnic, însă, din păcate, există multe interpretări greșite în mințile multor gânditori liberi și alții care încă se agață de vechiul lor crez pur și simplu pentru că necesită curaj moral să abandonezi o credință, cu principiile ei de care cei mai mulți se îndoiesc, și să îmbrățișeze islamul.

Nu este mai neînsemnată ideea că islamul este specific țărilor orientale, care nu au ajuns încă la nivelul țărilor occidentale. Aceasta este, desigur, o noțiune greșită, însă, cu toate acestea, există în mintea

majorității și necesită o contradicție într-o formă practică, ca, spre exemplu, publicarea pentru cei neinițiați ca mine, care s-au alăturat și încă se alătură rândurilor islamului și, astfel, va crește încrederea potențialilor noștri frați de mâine.

Prin urmare, este esențial, în opinia mea, numai din acest motiv, dacă nu și din altul, ca o clădire demnă de islam să fie construită și întreținută în centrul Londrei, unde musulmanii să se poată întâlni și, mai mult decât atât, prin publicitate nemusulmanii ar trebui să fie atrași în număr mare pentru a asculta propunerile vrednice ale credinței sfinte și pentru a-i vedea, de asemenea, pe cei credincioși la rugăciune, oferind astfel încredere celor care au o concepție greșită față de rugăciunile musulmane.

Fără un astfel de efort, numerele vor fi pierdute de islam, din moment ce nu avem cum altfel să intrăm în contact cu persoanele care ezită în credința lor și sunt în așteptarea iluminării. Cu siguranță, eu sunt doar un exemplu din sute de mii. Mai mult decât atât, prestigiul islamului trebuie să fie avut în vedere. Capitala Imperiului Britanic și centrul lumii fără o clădire demnă de islam? Incredibil!

~ Walker H. Williams ~

✧ *Islamul – alegerea mea*

Într-o zi, fiul meu mi-a spus cu lacrimi în ochi: „Nu mai vreau să fiu creștin; vreau să fiu musulman și tu, de asemenea, mama mea, ar trebui să te alături acestei noi credințe cu mine.” Aceasta a fost prima dată când am simțit că trebuie să mă conectez cu islamul. Au trecut ani până când am reușit să intru în contact cu imamul de la moscheea din Berlin, care mi-a prezentat islamul. Am recunoscut faptul că islamul era adevărata religie pentru mine. Credința în Sfânta Treime a creștinismului a fost imposibilă pentru mine chiar și la vârsta tânără de douăzeci de ani. După ce am studiat islamul, am respins, de asemenea, confesiunea, sfințenia și recunoașterea puterii supreme a papei, a botezului, etc., și, astfel, am devenit musulmană.

Strămoșii mei au fost cu toții credincioși sinceri și persoane

pioase. Eu am fost crescută într-o mănăstire și, prin urmare, am moștenit atitudinea religioasă față de viață. Acest lucru m-a făcut să mă asociez cu un sistem religios sau altul. Am fost într-adevăr foarte norocoasă și mângâiată atunci când am decis să mă alătur religiei islamice.

Astăzi sunt o bunică foarte fericită, pentru că pot spune că și nepotul meu s-a născut musulman:

„(...) Allah călăuzește pe cine Voiește El pe o cale dreaptă.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:46]

~ Amina Mosler, Germania ~

❖ *De ce am îmbrățișat islamul?*

Familia în care m-am născut și am crescut nu era, din punct de vedere religios, diferită de majoritatea caselor englezești. Mama mea este creștină, însă nu practică nicio formă de adorare sau vreun ritual. Tatăl meu nu crede în nicio religie. În copilărie, am studiat la o școală religioasă și am învățat materiile care sunt predate în școlile religioase britanice. Conversațiile noastre obișnuite nu aveau niciodată de a face cu religia. Eu nu îmi aduc aminte să fi auzit în copilăria mea Numele lui Dumnezeu în casa mea.

Pe când studiam la școala Bisericii, nu eram mulțumită de unele dintre credințele de bază ale creștinismului, în special de conceptul de Trinitate și de credința în mântuire, conform căreia Dumnezeu sau Isus (Pacea fie asupra sa!) au răscumpărat păcatele oamenilor și, prin acceptarea crucii, a ispășit toate păcatele lor. Am auzit multe discuții și argumente cu privire la aceste convingeri, însă, orice am auzit îmi părea doar o parte a realității, în timp ce eu doream să știu tot adevărul. Școala mea era o școală creștină, dar am absolvit-o fiind necredincioasă.

La Universitate, am avut șansa de a cunoaște musulmani. Înainte de aceasta, nu citisem și nici nu auzisem nimic despre islam. De fapt, ca și alte persoane din Occident, aveam prejudecăți și idei greșite despre acesta. Dar aici, la Universitate, studenții musulmani mi-au explicat convingerile lor de bază cu calm și într-o manieră foarte frumoasă. Ei au

răspuns la toate obiecțiile mele și mi-au dat unele cărți de citit. La început, doar aruncam o privire peste paginile acestor cărți atunci când nu aveam nimic de făcut. Le consideram doar o sursă de amuzament și batjocură. Însă, atunci când am citit de fapt părți din aceste cărți, ele au redus încet bănuielile mele despre islam.

Apoi, am început să citesc aceste cărți cu atenție. Stilul lor de prezentare și prospețimea explicațiilor și a comentariilor m-au surprins. Am fost extrem de impresionată de logica și argumentele cu care conceptele Creatorului, a creației și a vieții de după moarte erau prezentate.

După aceea, acești studenți musulmani mi-au oferit o traducere în limba engleză a Nobilului Coran. Oricât aș încerca, nu aș putea estima complet impresia pe care Coranul a lăsat-o în inima mea. Înainte de a termina a treia *Surah*, m-am prosternat înaintea Creatorului Universului. Acesta a fost primul meu *salāh* (*namaz*, rugăciunea) și, din acel moment, prin Harul lui Allah, sunt musulmană. Am acceptat islamul abia trei luni după ce am aflat despre acesta. Deci, eu nu știam nimic în afară de conceptele de bază. După aceea, a început un proces îndelungat de întrebări pe care le-am adresat fraților mei musulmani și am discutat cu ei despre detaliile și secțiunile acestor întrebări.

Sunt adesea întrebată despre motivele principale care m-au făcut să accept islamul. Este dificil să dau un răspuns satisfăcător la această întrebare, deoarece exemplul islamului - după cum a spus un musulman european - este ca acela al unui model geometric complet și perfect, în care fiecare parte le completează pe celelalte și frumusețea lui reală se află în armonia și coeziunea acestor părți și această caracteristică a islamului are o influență profundă asupra oamenilor. Văzut de la distanță, înțelegerea adâncă a islamului în generalitatea lucrurilor, a motivelor, faptelor, explicațiile cu privire la guvernarea musulmană te va uimi și, dacă te uiți la detaliile sale, îl vei vedea ca pe un ghid incomparabil pentru viața socială, bazat pe valori etice clare și adevărate. Un musulman rostește Numele lui Allah ori de câte ori face ceva și când își amintește de Allah, se examinează pe sine și astfel încearcă să ajungă la un standard ridicat. În acest fel, diferențele dintre viața de zi cu zi și cerințele religiei sunt depășite și ambele părți devin proporționate,

echilibrate și esențiale una pentru cealaltă.

~ ‘Aishah Bridget Honey, Anglia ~

❖ *Un interviu cu ‘Aishah Kim*

‘Aishah Kim este din Coreea. Este o doamnă hotărâtă, cu o inimă moale și cu o voință puternică. Ea s-a străduit în căutarea adevărului atunci când razele de aur ale islamului au atins inima ei. De atunci, ea a înaintat pe drumul spre islam. Astăzi este cunoscută cu numele ei islamic de ‘Aishah. Ea a devenit un far al credinței pentru doamnele din Coreea în particular și în special pentru studentele din această țară. Ea le îndrumă spre calea adevărului. Islamul a venit prima dată la soțul ei, imam Mahdevun, care este acum șeful Uniunii musulmane din Coreea de Sud. În interior, cu toate acestea, ‘Aishah i-a luat-o înainte în această chestiune. Amândoi au început să traverseze împreună Calea Adevărului.

‘Aishah a fost capabilă să descopere adevărul în timpul războiului devastator care era în toi atunci când a ales islamul ca religie a ei. A adoptat numele islamic de ‘Aishah, după numele soției Profetului (Allah să fie mulțumit de ea!). Ea a considerat că va fi o sursă de binecuvântare pentru ea. ‘Aishah spune:

„În fața expansiunii continue prin violență a ideologiei misionarilor din Coreea, în islam am găsit adevărul cu certitudine.”

‘Aishah a fost interviuată timp de o oră și jumătate în Centrul Cultural Islamic Coreean din Jeddah. Ea se afla în tranzit acolo împreună cu elevele coreene, în timp ce se întorceau de la Mecca după efectuarea ‘Umrah. Când a fost întrebată despre implicarea ei timpurie în islam, la început a tăcut și a închis ochii, ca și cum ar fi încercat să caute ceva ascuns în adâncurile inimii ei. Apoi, a devenit atentă și, după o respirație adâncă, a spus:

„Povestea convertirii mele la islam mă face să privesc înapoi la acele timpuri de demult pe care le-am petrecut în Coreea. Am crescut într-o familie ortodoxă de adepți devotați ai unei religii chineze antice.”

Coreea a fost lovită de război. Apoi, m-am căsătorit cu imam Mahdevun și amândoi eram încă departe de islam. Am avut, cu toate acestea, întotdeauna un sentiment interior că eram departe de realitate.”

Dorința de adevăr se intensifică

„La ajungerea în Coreea”, a continuat ‘Aishah - „am devenit tot mai dornică în inima mea să știu adevărul. Vocea mea interioară îmi spunea că exista doar un mod de a afla adevărul; și era diferit de toate religiile despre care aflasem până la acel moment.

La acea vreme, a izbucnit războiul coreean care ne-a obligat să ne mutăm din nou, dar ,de această dată, am călătorit prin țară. Ne-am mutat din sudul Coreei în litoralul vestic, la portul din Pusan. De îndată ce am ajuns la capăt, i-am spus soțului meu că doar credința singură ne putea salva atât pe noi înșine, cât și societatea.

Aveam un prieten care se numea ‘Omar Kim, ” a spus ea, „el este mort acum. El a îmbrățișat islamul public. Ne-a vorbit atunci când războiul era încă în desfășurare, îndemnându-ne la predicarea și propagarea islamului și invitând oamenii să-l accepte. Mintea noastră a fost influențată de ‘Omar. În plus, ca urmare a războiului, țara era în derivă, nu numai economic, ci și moral. Credința falsă și superstițiile se aflau la rădăcina turbulențelor. Acestea erau condițiile vrednice de milă care predominau atunci.”

Când a fost întrebată cu privire la gândurile ei în privința grijilor soțului său înainte de a accepta islamul, ea a zâmbit și a spus:

„Când soțul meu m-a consultat în această privință, l-am întrebat dacă și-a dat seama deja că islamul este singura Cale corectă. Însă, el era victima unor frici și temeri necunoscute. Era îngrijorat cu privire la modul în care vom trăi împreună după aceea. I-am spus că atunci când va accepta islamul, cu Voia lui Allah, îi voi fi alături.

Aceste cuvinte le-am rostit hotărâtă, din adâncul inimii mele. Soțul meu a fost, prin urmare, luat prin surprindere, dându-și seama că i-am luat-o înainte în acceptarea adevărului.

Prietenul nostru, ‘Omar, și soțul meu au cunoscut apoi mai mulți membri ai trupelor turcești care au fost apoi trimise în Coreea. În fiecare zi, mergeau să-i întâlnească la aproximativ 20 de kilometri de Seul. În cele din urmă, a venit ziua când greul nostru dureros a atins punctul culminant. Era într-o vineri, în vara anului 1955. Soțul meu a acceptat islamul, în prezența imamului turc ‘Abd Ar-Rahman, din mâinile lui Zuber Kochi, și a efectuat rugăciunea de vineri. Acești domni făceau parte amândoi din trupele turcești.”

Despre copii

După aceea, ea și-a îndreptat atenția către copiii ei. A spus: „Am doar două fiice. Eram preocupată pentru ele, dar am realizat că, la urma urmei, și noi, de asemenea, am rămas departe de islam pentru mult timp. Natura însăși călăuzește. Fiica mea mai mare avea atunci 25 de ani. Ea a spus: «Inima mea? Ea bate la unison cu a ta, dar, pentru moment, aş rămâne liniștită până când vei obține maximul posibil de informații despre islam.» După un timp, ea a acceptat de asemenea islamul. Numele ei a fost schimbat de la Yung la Jamila. S-a căsătorit cu un coreean musulman. Fiica mea mai mică a acceptat islamul la vârsta de 20 de ani. Și ea s-a căsătorit cu un coreean musulman. Locuiește în Coreea aproape de noi.

În ceea ce privește propria mea familie, I-am încredințat întreaga chestiune lui Allah. Fie ca El să mă ajute să îi aduc pe drumul islamului! În ciuda mijloacelor mele modeste, am menținut aceste relații în conformitate cu principiile islamice.”

Da‘wah și Tabligh

„Am convins multe femei coreene să accepte islamul. Le-am făcut să înțeleagă cum protejează islamul drepturile reciproce ale cuplurilor căsătorite și cât de solidă este temelia pe care o oferă vieții de familie. Allah să fie laudat, am reușit să călăuzesc un număr mare de femei spre calea adevărului. Stabilim reuniuni pentru femeile nou

convertite la islam.

Vorbesc limba arabă cu mare dificultate, însă aceasta se întâmplă pentru că am început târziu să o învăț. A studia limba arabă este o chestiune dificilă pentru femeile musulmane recent convertite. Pentru a depăși această dificultate, încercăm să stabilim un Departament de limba arabă în Centrul Cultural Islamic din Coreea.

O altă dificultate este aceea că fetele musulmane recent convertite trebuie să trăiască într-o societate în care religia majoritară are putere absolută. Din acest motiv, pentru a menține spiritul acestor fete, este esențial să le organizăm o apărare eficientă. Această apărare poate veni numai prin instituțiile de învățământ musulmane.

Pentru început și până acum, femeile musulmane din Coreea sunt organizate doar în Seul. Reuniunile de asistență socială sunt organizate de ele pentru a crea programe pentru acordarea de asistență celor săraci. Avem multe cazuri de acest fel. Mai multe cupluri musulmane recent căsătorite s-au dedicat transmiterii Mesajului islamului oamenilor în general.”

Speranță pentru viitor

Când a fost întrebată care este ultima ei dorință la vârsta ei avansată, ea a spus: „Lăudat fie Allah! Soțul meu, copiii mei și eu, toți am acceptat islamul. Am realizat Hajj și ‘Umrah de mai multe ori. Primul meu pelerinaj a avut loc în anul 1978, când am avut, de asemenea, șansa de a încerca să înțeleg cum decurge viața în comunitatea musulmană. Acum, că mă întorc din Arabia Saudită în Coreea, las inima mea în urmă. Dorința statornică pe care o am este ca vizita la orașul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să nu se termine niciodată.”

La sfârșitul interviului, i-am făcut urări pentru succes în misiunea ei nobilă și am încheiat cu versetul din Nobilul Coran:

„Dacă Allah vă face să izbândiți, nimeni nu vă va putea birui (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:160]

~ ‘Aishah Kim ~

❖ *De ce am îmbrățișat islamul?*

În primul rând, aș spune că am făcut aceasta pentru că, în esență, am fost întotdeauna musulmană, fără a fi conștientă de acest lucru.

Foarte devreme în viața mea, am pierdut încrederea în creștinism din mai multe motive, cel mai important fiind acela că ori de câte ori întrebam orice creștin care aparținea așa-numitelor Ordine Sfinte sau vreun laic cu privire la orice punct care nu îmi era clar în legătură cu învățăturile creștine, am primit invariabil același răspuns: „*Nu trebuie să pui la îndoială învățăturile Bisericii; trebuie să ai credință.*” Nu am avut curajul în acele zile să spun: „*Eu nu pot să cred în ceva ce nu înțeleg.*” Și, din experiența mea, nici majoritatea oamenilor care spun despre ei că sunt creștini. Ceea ce am făcut, a fost să părăsesc Biserica (romano-catolică) și să îmi pun credința în Singurul Dumnezeu adevărat în care a fost mult mai ușor să cred, decât în cei trei dumnezei ai Bisericii. În contrast cu misterele și minunile din învățătura creștină, viața a căpătat un sens nou și mai larg, care nu mai era apăsată de dogmă și ritualuri. Oriunde mă uitam, puteam să observ Lucrarea lui Dumnezeu. Și, deși în comparație cu minți mai mari decât a mea, nu am putut înțelege minunile care se întâmplau în fața ochilor mei, puteam să stau și să mă minunez de toate – copaci, flori, păsări și animale. Chiar și un copil nou-născut a devenit un miracol frumos, spre deosebire de ceea ce Biserica m-a învățat să cred. Mi-am amintit cum, atunci când eram un copil, vedeam nou-născuți și credeam că „sunt acoperiți de păcate.” Nu mai cred în urâtenie; totul a devenit frumos.

Apoi, într-o zi, fiica mea a adus acasă o carte despre islam. Am devenit atât de interesată încât a fost urmată de multe alte cărți despre islam. Curând, ne-am dat seama că aceasta era ceea ce credeam cu adevărat. Când credeam în creștinism, am fost încurajată să cred că islamul era doar ceva despre care să glumim. Astfel, tot ceea ce am citit a fost o revelație pentru mine. După un timp, am căutat niște musulmani și i-am întrebat despre unele dintre punctele care nu erau destul de clare pentru mine. Am avut parte din nou de încă o revelație. Întrebările mele

au primit toate un răspuns prompt și concis, atât de diferit de frustrarea experimentată când am întrebat despre creștinism. După mult citit și studiu cu privire la islam, atât eu, cât și fiica mea am decis să devenim musulmane, luând numele de Rashida și, respectiv, Mahmuda.

Dacă aș fi întrebată ce m-a impresionat cel mai mult la islam, aș spune, probabil, rugăciunile, pentru că rugăciunile în creștinism sunt utilizate în întregime pentru a cere de la Dumnezeu (prin Isus Hristos) să acorde favoruri lumești, în timp ce în islam ele sunt folosite pentru a-L Slăvi și a-I mulțumi lui Allah Cel Atotputernic pentru toate binecuvântările, pentru că El Știe ce este necesar pentru bunăstarea noastră și ne dă ceea ce avem nevoie fără să cerem.

~ *Cecilia Mahmuda Cannoly, Australia* ~

❖ *De ce este islamul alegerea mea?*

Islamul este religia pe care am căutat-o încă din zilele școlii. Mîntea mea a fost nemulțumită cu învățăturile creștinismului până când am crescut destul de mare încât să am independență în gândire și să mă descotorosesc de ele. După ce am terminat școala, am avut ocazia de a petrece câțiva ani în străinătate, trăind cu prieteni evrei și catolici, dar religia lor nu m-a atras niciodată. Anul acesta m-am întors în țara mea natală, Scoția, și, într-o zi, din întâmplare, un prieten m-a dus „Acasă”, care a avut loc la Casa de Rugăciune musulmană din Londra, III, Strada Campden Hill, Poarta Notting Hill, Londra, W. 8. Am intrat în contact cu adevărata religie islamică. Am devenit interesată de islam, al cărui element principal este simplitatea - de exemplu, credința în Unicitatea lui Allah. Acesta este motivul pentru care m-a atras. Ca și creștină, nu am putut să cred niciodată în doctrina Trinității, mântuirii sau a nașterii Maicii Domnului. Islamul este absolut lipsit de astfel de imposibilități brute, precum aceea că a fost necesar ca un om nevinovat ca Isus (Pacea fie asupra sa!) să vină pe lume și să își dea viața pentru a o mîntui de păcat, această dogmă creștină în care ar trebui să credem, depășește înțelegerea mea. Mai mult decât atât, răstignirea nu a făcut ca lumea să fie mai bună (cu excepția, poate, a pușinilor care au încercat să fie ca el). Pe de altă parte, lumea, mi se pare mie, este mai rea decât a fost în timpul

vieții lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!).

Pe orice persoană care gândește și se străduiește să înțeleagă islamul, această religie simplă și nobilă o va atrage. Islamul mi-a oferit o pace și o fericire acum nu am mai avut înainte.

~ *Joan Fatimah Dansken* ~

❖ *Apartenența mea în islam*

M-am născut într-un sat tătar din Rusia, unde tatăl meu, un polonez romano-catolic și exilat din Polonia, era doctor. Amândoi părinții mei au murit devreme și am fost crescută în sânul intelectualității ruse fără a avea o religie, principii sau tradiții. Trebuie să spun nu m-am gândit prea mult la chestiuni spirituale până când, după ce am trăit în Anglia și America, am devenit convinsă, pe nesimțite, că trebuie să avem anumite principii directe în viață și un fel de cod moral. Am studiat creștinismul, însă, chiar și deposedată de toate capcanele ritualismului și al superstițiilor, nu m-a putut satisface, deoarece nu am putut accepta principiile fundamentale ale creștinismului, precum divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), doctrina păcatului originar și ispășirea. Mi se părea că Adevăratul Dumnezeu era complet umbrat de figura extraordinară a lui Hristos și nu puteam crede că suferința și moartea unei persoane sfinte, chiar și de origine divină, ar putea răscumpăra păcatele întregii lumi, în special pentru că lumea a continuat să comită păcate ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Deci, așa cum era firesc, m-am întors spre islam. Spun firesc pentru că am simțit mereu un fel de nostalgie pentru islam, am simțit atmosfera din tinerețe, din copilăria mea. A fost ca și cum m-aș fi întors acasă și, cu cât am citit mai mult Nobilul Coran și cărți despre islam scrise de autori musulmani – cele mai lucide și convingătoare dintre ele fiind cele ale lui Khawaja Kamal-ud-Din – cu atât mai mult m-am convins că numai aceasta este adevărata religie - o religie pentru persoanele care gândesc și nu vor să închidă ochii la realitățile vieții și descoperirile științei. Nu m-am putut abține să nu o compar cu învățătura lui Isus (Pacea fie asupra sa!) care, măreață cum este, fie conduce la ascetism și negare virtuală a vieții, fie cere o structură enormă de cazuistică și sofistică, pentru a o adapta la viața

pământească a omenirii. Cum ar putea fi comparată cu logica pură a islamului – supunerea față de Voia lui Allah și lupta pe Calea Lui Perfectă? În islam, nu avem dogme teologice și formule magice pentru mântuire, ci o orientare perfectă și codul moral desăvârșit pentru desfășurarea întregii vieți, care nu cere negarea dovezilor rațiunii, nici încălcarea sentimentelor naturale. Chiar nu pot înțelege cum o persoană cu gândire rațională poate eșua în a vedea acestea. Acesta este motivul pentru care atât de mulți critici ai islamului apelează la „viața rea” a oamenilor din țările musulmane, pentru a închide cu bună știință ochii la faptul că viciile lor nu se datorează învățăturilor islamului, ci sărăciei extreme și ignoranței în care trăiesc, datorate condițiilor fizice și politice din țările lor. Singurul meu regret este că nu am văzut adevărul mai devreme, pentru că nu numai că m-ar fi făcut și mai fericită, ci m-ar fi ajutat să devin un membru mai util comunității.

~ C. Sa'ida Namier ~

❖ *De ce am îmbrățișat islamul?*

La scurt timp după ce m-am născut în anul 1934, a apărut în Germania „moda” de a renunța la a fi membru al Bisericii Catolice sau Protestante și a deveni „gottgläubig”, ceea ce înseamnă teoretic a crede în Dumnezeu, însă, practic, reprezintă mai degrabă contrariul. De fapt, când aveam aproximativ șapte ani, o fată mai în vârstă mi-a spus că nu exista niciun Dumnezeu și pentru că mi s-a părut că era o persoană demnă de încredere și pentru că tocmai aflasem că Moș Crăciun era doar o invenție pentru copii, mi-am schimbat total percepția cu privire la această lume. Cu toate acestea, lumea în acel moment era departe de a fi ușor de înțeles de tineri. Existau bombe zi după zi, tatăl putea veni doar din când în când pentru o zi și mama tricota mănuși și șosete pentru „soldații noștri săraci”, iar în cartier exista o casă mare care a fost transformată în spital pentru răniți. Când toate acestea s-au sfârșit, au venit niște oameni ciudați care ne-au luat casa și au început să apară filme americane care mi-au topit inima. Nu eram capabilă să judec cine avea dreptate și cine greșea și totul părea crud și lipsit de sens pentru mine - existau o mie de întrebări la care nimeni nu putea să îmi ofere un

răspuns satisfăcător. Am început să Îl caut pe Dumnezeu, dar greu, deși am încercat - nu L-am putut găsi nici în catolicism, nici în protestantism, nici la Martorii lui Iehova. Concepția de Dumnezeu din aceste religii nu mă convingea deoarece cu toții aveau doctrine în care îmi era imposibil să cred, iar acțiunile care trebuiau urmate cu strictețe mi s-au părut imposibile. Cum aș putea accepta o credință în care știam de la bun început că voi fi torturată de sentimentul de vinovăție pentru propria imperfecțiune?

Este încă un miracol pentru mine că, dintre toate fetele, eu am fost cea care a cunoscut un tânăr european care îmbrățișase islamul cu șapte ani înainte. Prima dată când ne-am întâlnit s-a întâmplat ca eu să întreb despre religia lui și, când am aflat că era islamul, l-am rugat să-mi spună mai multe despre acesta. Eram foarte sceptică la acel moment din cauza dezamăgirilor pe care le-am avut cu alte religii, însă, atunci când mi-a explicat semnificația cuvântului „musulman” și anume cel care se supune din voință proprie Poruncilor lui Allah, ceva s-a trezit în mine. Apoi, a continuat să-mi explice că toți oamenii, animalele, plantele și orice altceva din acest Univers sunt deja în mod obligatoriu musulmane, pentru că acestea s-ar distruge dacă nu ar urma Legile lui Allah în chestiuni cum sunt mâncarea, băutura, procrearea și așa mai departe. Omul singur, după cum a spus, este în măsură să accepte islamul și spiritual, în afară de sfera materială în care acesta practic nu are liberă alegere, ci trebuie să urmeze pornirile sale innăscute ca animalele și plantele.

A fost logica minunată, simțul realității pur în toate învățăturile islamice care m-au atras atât de mult, în primele câteva doctrine fundamentale despre care am învățat, la fel de mult ca și în cărțile pe care le-am citit în anii următori, deși stocul de literatură islamică imparțială în limba germană este unul mic. În afară de ajutorul oferit, tânărul musulman este acum soțul meu - care nu a obosit niciodată să îmi explice lucruri și să răspundă la toate întrebările mele. Cartea lui Muhammad Asad -, „*Drumul spre Mecca*”, m-a făcut să înțeleg sensul profund din spatele tuturor interdicțiilor islamice și, astfel, m-a ajutat cel mai mult în timp ce eram în drum spre a deveni o *Muslimah*.

~ *Fatima Hiren, Germania de Vest* ~

❖ *Cum am intrat în islam?*

Doamna Fatima Mik Davidson este Ministru de Stat pentru Dezvoltare Socială și Administrație locală în Republica Trinidad Tobago. Într-un interviu acordat unei renumite reviste arabe *Men-bar-al-Islam* din Cairo, doamna Fatima Mik Davidson (anterior doamna model Donafamik Davidson) a vorbit despre cum a cunoscut islamul și despre modul în care, în cele din urmă, a devenit musulmană. Ea a spus:

*„Neg total ideea că am acceptat islamul în anul 1975 renunțând la creștinism. Într-adevăr, îmi este imposibil să înțeleg și să explic ce s-a întâmplat cu mine. Dă-mi voie să te duc înapoi până la data de 9 martie a anului 1950, ziua fixată pentru a intra în mănăstirea creștină. Când m-am trezit în dimineața acelei zile, am auzit vorbele - الله أكبر الله أكبر **Allahu Akbar Allahu Akbar** (Allah este Cel mai Mare, Allah este Cel mai Mare!), care îmi sunau în urechi și îmi captivau sinele! Revenisem la islam.*

*Nu prea știu ce a fost, dar am refuzat să intru în mănăstire. După aceea, au trecut mulți ani, căutând Îndrumarea lui Allah, până când, într-un final, am făcut rost de o copie a traducerii Sfântului Coran. Apoi, mi-am pus ușor încrederea în el. Din întâmplare, am cunoscut un savant musulman, Maulana Siddiq, din Pakistan și un savant indian, Sheikh Ansari. Am avut discuții detaliate cu ei despre natură și despre ceea ce simțeam despre aceasta în inima mea, atât de mult încât acești mari cărturari au exclamat: „**Îi mulțumim lui Allah, sunteți musulmană! Acum sunteți musulmană, doamnă. Citiți ceea ce vă place, mergeți în moschei și rugați-vă. Suntem pregătiți să vă urăm bun-venit ori de câte ori vă simțiți dispusă să învățați ceva.**”*

Iman-ul (crediința) este beatitudine

*„M-am simțit fericită. Încă din acea zi, am simțit că inima mea era plină de fericirea credinței (**iman**), de dragoste și de mare stimă pentru Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Deși data la care am îmbrățișat în mod oficial islamul este*

undevea în anul 1975, sunt musulmană de 33 ani, din ziua în care am auzit vocea misterioasă și am refuzat să intru în mănăstire. Inima mea a proclamat: «Allahu Akbar (Allah este Cel mai Mare)!»

Am fost prima fată de culoare care a intrat în moschee. Acest lucru a încurajat multe fete musulmane să intre în moschei pentru rugăciune, în special în moscheea lui Anjuman Jami Sanatal, care a fost fondată de marele savant, dr. sheikh Ansari, în orașul Francis din Trinidad. Președintele acesteia din prezent este Al-Hajj Shafiq Muhammad.

Înainte de aceasta, locuitorii de acolo credeau că islamul era religia indienilor care au urmat atât de multe nuanțe și că ale principiilor religioase. Ei credeau că ahmadismul și qadianismul erau mai importante. Mai târziu un număr mare de locuitori ai insulelor, majoritatea de origine africană, au îmbrățișat islamul, până când procentul de musulmani a crescut până la 13% din totalul populației Republicii, față de 31% catolici, 27% protestanți, 6% hinduși și 23% alții.”

Efectul asupra atribuțiilor

Despre efectul îmbrățișării islamului prin munca ei într-un stat în care musulmanii nu sunt majoritari, ea a spus:

„Islamul cere de la noi eficiență și îndeplinirea cu sinceritate a atribuțiilor și eu practic învățăturile credinței (islamului) cu sinceritate. Eu nu spun minciuni, nici în munca mea (oficială), nici în viața mea (personală). Fac tot ceea ce îmi stă în putință și cu conștiința puternică a inimii să evit tot ceea ce este respingător în islam. În ceea ce privește impactul convertirii mele asupra muncii mele, aceasta nu a adus altceva decât bine și binecuvântare. Fostul nostru prim-ministru m-a sfătuit să vizitez Egiptul, pentru că este țara renumitei Jami'ah Al-Azhar și sursa civilizației. Obișnuia să vorbească mult despre islam.

Când i-am cerut primului-ministru prezent să-mi dea permisiunea de a vizita Egiptul, în legătură cu misiunea mea ca ministru

de stat pentru dezvoltare socială și administrația locală, a fost de acord și m-a sfătuit, de asemenea, să vizitez Al-Azhar și Consiliul Suprem al Afacerilor islamice, despre ale cărui activități am auzit atât de mult în timpul vizitelor noastre în SUA și UK.

Am participat la alegerile parlamentare de multe ori și am avut succes, în ciuda faptului că sunt musulmană. Am lucrat în calitate de ministru al educației și culturii și, de asemenea, ca ministru al Cabinetului prim-ministrului, în ciuda faptului că sunt musulmană.

*Aș vrea să spun ceva important. Republica Trinidad Tobago permite vacanțe oficiale cu ocaziile festivalurilor de **Eid-ul Fitr** și **Eid-ul-Adha**. Musulmanii au libertatea de a celebra luna Ramadan în casele lor, precum și în moschei în tot statul.”*

Ea a spus în continuare:

„Fac apel la lumea islamică să strângem rândurile, pentru că unitatea înseamnă putere, în special sub acoperirea excelenței religii a islamului, care a adus egalitate omenirii și care reglementează relațiile și conduita noastră. Este, prin urmare, imperativ ca lumea islamică să pună capăt războaielor dintre anumite state ale sale. Este posibil să se rezolve toate dificultățile și disputele cu negocieri, consultări și înțelegere.

*Allah Cel Atotputernic m-a călăuzit către islam și Îl rog să îi călăuzească pe musulmani spre fraternitate și pace, astfel încât aceștia să poată deveni, în realitate, în acest veac prezent **cea mai bună comunitate care s-a ivit printre oameni.**”*

Doamna Fatima Mik Davidson

Ministru de stat pentru dezvoltare socială și administrație locală,

Republica Trinidad Tobago

www.islamhouse.com

Cuprins

Nr.	Titlu	PAG.
1	❖ <i>Punctul de vedere succint al convertiților cu privire la islam</i>	۳
2	❖ Moderăția și cumpătarea sunt fundamentale în islam	۳
3	❖ Islamul este singura religie care poate satisface nevoile fiecărei persoane	۳
4	❖ Islamul este singura religie care oferă soluții pentru problemele actuale	۴
5	❖ Islamul m-a atras mereu prin simplitatea și devotamentul adepților săi	۴
6	❖ Puritatea și simplitatea islamului	۴
7	❖ În islam, am găsit adevărata credință	۵
8	❖ Am acceptat islamul pentru că se potrivește atât de bine cu propriile mele concepții	6
9	❖ Islamul este religia pe care am căutat-o	۶
10	❖ Dacă Marea Britanie și Europa s-ar converti la islam, ar fi din nou forțe puternice pentru totdeauna	۶
11	❖ <i>Punctul de vedere succint al convertiților cu privire la Nobilul Coran</i>	۸
12	❖ Nobilul Coran conține ceea ce este necesar pentru fiecare suflet	۸
13	❖ Am studiat o traducere musulmană a Nobilului Coran	۸
14	❖ Nobilul Coran este plin de adevăruri și învățăturile sale sunt atât de practice și lipsite de principii dogmatice și de mistere!	۹
15	❖ <i>În pragul islamului</i>	۱۰

16	❖ De ce am îmbrățișat islamul?	۱۰
17	❖ Aderarea mea la islam!	۱۳
18	❖ Ce m-a condus la îmbrățișarea islamului?	۱۵
۱۹	❖ De ce am îmbrățișat islamul?	۱۶
20	❖ De ce sunt musulman?	۱۸
21	❖ Cum am ajuns la islam	۲۰
22	❖ Convertirea mea la islam	23
23	❖ Cum m-am dedicat islamului?	24
24	❖ De ce am devenit musulman?	26
25	❖ De ce am acceptat islamul?	27
26	❖ Islamul - alegerea mea	30
27	❖ De ce am îmbrățișat islamul?	30
28	❖ Un interviu cu 'Aishah Kim	32
29	❖ De ce am îmbrățișat islamul?	36
30	❖ De ce este islamul alegerea mea?	38
31	❖ Apartenența mea la islam	39
32	❖ De ce am îmbrățișat islamul?	40
33	❖ Cum am intrat în islam?	42

